

BilGE Masallar

ŞARTNAME

Dayanak:

- 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu
- 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu
- Millî Eğitim Bakanlığı Sosyal Etkinlik İzinleri Yönergesi
- 10/07/2018 tarihli Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında 1 No'lu Kararname
- Millî Eğitim Bakanlığı Eğitim Kurumları Sosyal Etkinlikler Yönetmeliği
- Millî Eğitim Bakanlığı Okul Öncesi Eğitim ve İlköğretim Kurumları Yönetmeliği

Amaç:

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli öğrenci becerileri kapsamında öğrencilerin süreç içerisindeki İngilizce dil becerilerini hedefler doğrultusunda geliştirmek ve bu gelişimi takip etmek, aynı zamanda Anadolu'nun zengin kültürünü tanımlarını sağlamak amacıyla, seçilen Anadolu masallarının İngilizceye uyarlanarak sahnelenmesi hedeflenmektedir. Bu yarışma, dil gelişimi ve kültürel farkındalık oluşturma'nın yanı sıra öğrencilerin yaratıcı düşünme, takım çalışması ve sahneleme becerilerini geliştirmeyi amaçlamaktadır.

Kapsam:

Yarışma, Gebze ilçesinde bulunan Millî Eğitim Bakanlığına bağlı tüm resmi ve özel ortaokullardaki 5.sınıf yabancı dil ağırlıklı sınıflarda ve diğer 5.sınıflarda eğitim gören öğrencileri kapsamaktadır.

Genel Esaslar:

1. Yarışma, ilçe komisyonunca seçilen masallar arasından, okul komisyonunca seçilecek bir masalın sergilenmesi şeklinde olacaktır.
2. Yarışmaya tüm yabancı dil ağırlıklı sınıfları olan okulların katılımları zorunlu olup, diğer 5.sınıfların katılımları ise gönüllülük esasına dayalıdır.
3. Seçilen masallara göre katılımcı öğrenci sayısı belirlenecektir.
4. Her okul bir masal sergileyebilmek için takım kuracaktır.

5. Yarışma için okul müdürlüğünce bir komisyon kurulacak, eser ve öğrenci seçimi başta olmak üzere tüm işlemler bu komisyon marifetiyle yapılacaktır.
6. İlçe değerlendirme komisyonu takvim dahilinde başvuran okulların performansını yerinde; yapılan değerlendirmeye göre ilk 5 okulun derece performansını da uygun görülecek bir salonda değerlendirecektir.
7. Masalların sahnelenebilmesi için gerekli dekor, kostüm çalışmaları okullar tarafından yürütülecek; ancak komisyon tarafından seçilen oyunların sahnelenmesi aşamasında Gebze İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü destek verecektir.

TAKVİM

Zaman Çizelgesi ve Etkinlikler

1. Hazırlık Aşaması (Ocak)

Amaç: Projenin temellerini atmak, öğrencilere masalları tanıtmak ve projenin başlangıcını sağlamak.

- **Etkinlikler:**
 - **Masal Seçimi ve Uyarlama Çalışması:** Öğrencilerle birlikte masallardan biri seçilecek ve İngilizceye basitleştirilmiş metinler oluşturulacaktır.
 - **Grubun Oluşumu:** Öğrenciler, oyuncular, kostüm tasarımcıları, sahne dekorasyon ekibi ve anlatıcılar olarak gruplara ayrılacaktır.
 - **Metin Dağıtım:** Uyarlanmış İngilizce masallar öğrencilere verilecek ve karakter analizleri ile birlikte sahne çalışmaları yapılacaktır.
 - **Öğretmen ve Aile Toplantısı:** Projenin amacı ve süreci hakkında bilgilendirme yapılacaktır. Öğrencilerin ailelerinden ve Görsel Sanatlar öğretmenlerinden destek alınacak (kostüm, dekor, genel organizasyon).
-

2. Atölye Aşaması (Şubat - Mart)

Amaç: Öğrencilerin İngilizce konuşma ve sahneleme becerilerini geliştirmek, kostüm ve dekor çalışmalarını başlatmak.

- **Haftalık Provalar:**
 - Masalların anlatımı ve karakter çözümlemeleri yapılacaktır. Öğrenciler, masal karakterlerinin özelliklerini ve anlatım tarzlarını öğrenerek doğru telaffuz çalışmaları yapacaklardır.
 - Drama ve rol yapma atölyeleri. Öğrenciler masallarda yer alan karakterleri canlandırarak, İngilizceyi daha etkin kullanmayı öğrenirler. Bu süreçte ses tonu, vücut dili, mimikler ve sahne hakimiyeti üzerine çalışılır.
 - Masal sahneleri üzerinde çalışmalara başlanır. Öğrenciler kendi rollerinde prova yaparken, öğretmenler sahne düzeni ve dil becerilerine yönelik geri bildirimde bulunur.
 - Kostüm ve aksesuar yapımına başlanır. Görsel sanat öğretmenleri eşliğinde öğrenciler kostüm ve aksesuar tasarımlarını gerçekleştirirler.
 - Sahne dekorasyonu ve müzik seçimi yapılır. Öğrenciler masalların temalarına uygun sahne tasarımları oluştururlar.
-

3. Katılım Etkinlikleri (Nisan - Mayıs)

Amaç: Öğrencilerin proje sürecine aktif katılımını artırmak ve motivasyonu yüksek tutmak.

- **Etkinlikler:**

- **Masal Anlatma Yarışmaları:** Öğrenciler, seçtikleri masallardan bölümler okuyarak, İngilizce anlatım becerilerini geliştirmeye çalışırlar.
 - **Rol Yapma Günleri:** Öğrenciler, masalarda yer alan karakterlere bürünerek, kısa ve eğlenceli sahneler canlandırırlar. Bu süreç hem eğlenceli hem de öğretici olacaktır.
 - **Tartışma ve Yaratıcı Yazma:** Masalların mesajları, karakterlerin tutumları ve olayların neden-sonuç ilişkileri üzerine sınıf içinde grup tartışmaları yapılır.
 - **Sahne Denemeleri:** Küçük sahne denemeleri ile öğrenciler gerçek performans öncesi rahatlamalarını sağlarlar.
-

4. Prova Aşaması (Mayıs- Haziran)

Amaç: Final gösterisine yönelik yoğun çalışma ve tüm okullardaki etkinliğin bir arada değerlendirilmesi.

- **Yoğun Provalar (Haftada 2-3 kez):**

- Tüm masal metni üzerinden geçilerek son düzenlemeler yapılır. Öğrencilerin sahne üzerinde rahatlıkları ve performansları artırılır.
 - Kostüm ve dekor ile birlikte tam bir prova yapılır. Öğrenciler kostüm içinde sahneye çıkacak ve provalar final gösterisine en yakın hale gelecektir.
 - Gösteriye hazırlıklar tamamlanacak ve sahne üzerindeki her detay son kez gözden geçirilecektir.
-

5. Yıl Sonu Gösterisi (2-6 Haziran)

Amaç: Öğrencilerin yıl boyunca elde ettikleri becerilerini sergileyebileceği büyük bir etkinlik.

- **Yer:** Gebze Belediyesi tarafından sağlanacak uygun bir etkinlik alanı.
 - **Gösteri:** Öğrenciler, yıl boyunca üzerinde çalıştıkları Anadolu masallarını İngilizce olarak sahneleyeceklerdir. Her masal için farklı sahneler ve kostümler hazırlanacaktır.
 - **Sergi:** Öğrencilerin kostümleri, sahne arkası çalışmaları ve proje sürecine ait fotoğraflar sergilenecektir.
-

Destek ve Gereksinimler

- **Gebze Belediyesi Desteği:**

- Proje alanının tahsisi (atölye çalışmaları, final gösterisi için uygun bir alan).
- Grafik tasarım ve afiş, poster gibi görsel materyallerin hazırlanması ve basılması.

- **Aile Katılımı:**
 - Veliler, kostüm ve dekor yapımına yardımcı olacaklar. Ayrıca, gösterinin organizasyonu için destek vereceklerdir.
 - **Eğitim Kaynakları:**
 - Öğrencilerin İngilizceye aşina olmalarını sağlayacak sesli kaynaklar ve video örnekleri.
 - Kültürel bilgiler ve masallar üzerine araştırmalar yapmaları için web kaynakları ve kitaplar.
-

- **Ödüller:**
 - Öğretmen ve öğrencilere, katılım sertifikaları verilir.
-

Sonuç ve Beklenen Etkiler

Bu etkinlik, öğrencilere sadece İngilizce becerilerini geliştirmeleri için bir fırsat sunmakla kalmayacak, aynı zamanda kültürel mirasımızı anlamalarına, sahne sanatlarına olan ilgilerini artırmalarına ve özgüvenlerini kazanmalarına da olanak tanıyacaktır. Yarışma sonunda oluşturulacak gösteri, okul için önemli bir kültürel etkinlik haline gelecektir.

EK1

OKUL ADI	
SAHNELENECEK MASALIN ADI	
OYUNUN SÜRESİ	
GÖREVLİ ÖĞRENCİ LİSTESİ	
KOMİSYON BAŞKANI VE İLETİŞİM BİLGİSİ	
KOMİSYON ÜYELERİ	

EK2

DEĞERLENDİRME KRİTERLERİ

1.DİL KULLANIMI		
TELAFFUZ VE AKICILIK	20	
DİL BİLGİSİ	15	
2. SAHNE PERFORMANSI		
OYUNCULUK	20	
BEDEN DİLİ VE SAHNE HAKİMİYETİ	15	
3.GRUP ÇALIŞMASI		
EKİP UYUMU	10	
4.YARATICILIK VE GÖRSELLİK		
DEKOR	10	
KOSTÜMLER	10	

Akıllı Eşek

Karakterler:

1. **Nasreddin Hoca** – Komik ve zeki bir adam.
2. **Komşu** – Hoca'nın meraklı ve huysuz komşusu.
3. **Alıcı 1** – Saf bir müşteri.
4. **Alıcı 2** – Şüpheli ama açgözlü bir müşteri.
5. **Eşek** – (Eşek kostümü giymiş iki öğrenci tarafından oynanır. Biri dramatik bir şekilde ağaçlar gibi ses çıkarabilir!)
6. **Anlatıcı** – Sahneyi kurar ve komik yorumlar yapar.

1. Perde: Nasreddin Hoca'nın Evinin Önü

Anlatıcı:

Bir varmış, bir yokmuş... Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde; eşeğiyle ünlü, akıllı ve hazırcevaplığıyla dillere destan bir bilge yaşamış. Bu bilge, herkesin sevgisini kazanmış Nasreddin Hoca'yı. Bir gün, Hoca'nın başından öyle bir olay geçmiş ki, hem köylülerin ağzını açık bırakmış hem de onları kahkahalara boğmuş. İşte o hikâye şöyle başlamış...

(Nasreddin Hoca, sarığını düzeltirken, tembel eşeği bir ağacın altına uyumaktadır. Komşu elinde süpürge ile koşarak gelir.)

Komşu:

(Öfkeli bir şekilde)

Hoca! Eşegin yine güllerimi yedi!

Nasreddin:

(Masumca)

Güller mi? Eşegim sağlıklı beslenmeyi çok severde.

Komşu:

(Şok içinde)

Sağlıklı mı? Eşegin bir felaket!

Nasreddin:

(Gölerek)

Merak etme, dostum. Bu “felaketi” 100 altın karşılığında bugün satacağım!

Komşu:

(Çılgınca gülerek)

100 altın mı? O tembel yaratık için mi? Hoca, aklını mı kaybettin?

Nasreddin:

(Ciddi bir şekilde)

Hayır, ama eşeğimi kaybetmek üzereyim. İzle ve gör!

(Nasreddin Hoca eşeğini alır ve ıslık çalarak uzaklaşır. Komşu başını sallayarak inanamayarak izler.)

2. Perde:

Anlatıcı: Nasreddin Hoca, sabah erkenden eşeğini hazırlayıp pazar yoluna koyulmuş. Eşegin sırtında büyük bir çuval, Hoca’nın yüzünde her zamanki muzip gülümsemesi varmış. Köylüler, “Bu Hoca yine neyin peşinde?” diye merakla onu izliyormuş. Hoca’nın cevabıysa elbette herkesi güldürecek bir ders saklıymış!

(Pazar yerinde kalabalık vardır.)

Satıcılar (bağırarak) : “Taze incir!”

Satıcılar (bağırarak) : “Ucuz hahılar!”

Nasreddin Hoca, eşeğiyle gelir. Eşegin boynuna parlak bir kurdele takar ve dev bir ilan koyar: “En zekisinden EŞEK – SADECE 100 ALTIN!”

Anlatıcı:

Hoca eşeğini pazara getirdi. Ama sadece sıradan bir eşek değil—bu artık akıllı bir eşektir. Ya da Hoca böyle iddia ediyordu!

Alıcı 1:

(İlanı işaret ederek)

Nasıl bir eşek mi? Uçar mı?

Nasreddin:

(Başını sallayarak)

Tabii ki uçmaz! Uçmak sıkıcıdır. Bu eşek matematik işlemi yapabilir, opera söyleyebilir, hatta şaka bile yapabilir!

Alıcı 2:

(Kollarını bağlayarak)

Kanıtla Hoca. Sen bizi aptal mı sandın!

Nasreddin:

(Dramatik bir şekilde)

Pekala. Eşek, $5 + 5$ kaç eder?

(Eşek yüksek sesle: “Hee-haw! Hee-haw!” diye bağırır.)

Nasreddin:

(Alkışlayarak)

Görüyor musunuz? “On-on” dedi! Mükemmel matematik yetenekleri!

(Kalabalık gülmeye başlar.)

Alıcı 1:

(Heyecanla)

Vay! Başka ne yapabiliyor?

Nasreddin:

Eşek, bir aşk şarkısı söyle!

(Eşek tekrar bağırır, kafasını dramatik şekilde sallar.)

Nasreddin:

(Sahte bir gözyaşı silerek)

Ne güzel! Ne duygusal!

(Kalabalık daha da fazla güler.)

Küçük bir çocuk : “Bir daha!”

Alıcı 2:

(Mırıldanarak)

Hocaya güvenmiyorum ama ya gerçekten bu eşek çok zekiyse, aklıyla bana yardımcı olabilir.

3. Perde:

(Nasreddin hoca kutuya çıkar ve eşeğin kuyruğunu bir ödül gibi tutarak havaya kaldırır.)

Nasreddin Hoca:

Bayanlar ve baylar, bu hayatınızda karşılaşılabileceğiniz en iyi fırsat! Benimkinden daha büyük beyne sahip bir eşek! *(Fısıldayarak)* Tamam, belki daha büyük değil, ama yakın!

Alıcı 1:

50 altın ödeyeceğim!

Nasreddin:

(Şaşkın bir şekilde)

50 mi? Bu, eşeğin dehasına hakarettir!

Alıcı 2:

Peki, 60!

Nasreddin:

(Gücenmiş gibi yaparak)

Aaa altmış mı? Bu eşek çok akıllı, konuşuyor diyorum!

Alıcı 2:

(Panikle)

Tamam, tamam! 100 altın!

(Kalabalık alkışlar. Nasreddin Hoca, Alıcı 2 ile el sıkışır ve ona eşeği verir.)

Nasreddin Hoca: Hayırlı olsun

Anlatıcı:

Ve işte böyle, Nasreddin Hoca akıllı eşeğini sattı. Ama bu eşek gerçekten akıllı mıydı?

4. Perde:

Anlatıcı: Eşeğin yeni sahibi eşeği konuşturmaya çalışır ama beceremez. Her yolu dener ama eşek bir türlü ses vermez. Eşek sadece otunu yer. Bunun üzerine öfkelenen adam hızla Hoca'nın evine gider.

Alıcı 2:

Hoca! Kandırdın sen bizi! Bu eşek ne konuşuyor ne şarkı söylüyor ne de matematik işlemi yapıyor!

Nasreddin Hoca:

(Sakin bir şekilde çayını yudumlayarak)

Asla inanmam. Ne sordun ona?

Alıcı 2:

“Benimle konuş!” dedim. Sabahtan beri tek kelime etmedi. Sadece bana bakıyor.

(Eşeğin boş bakışını taklit eder.)

Nasreddin:

(Başını sallayarak)

Ah, tabii ki. Ben sana eşek konuşur dedim ama seninle konuşacağına dair bir garanti vermedim ki! Belki canı sıkkın, belki de seninle konuşacak bir şey bulamamıştır.

Alıcı 2:

(Bağırarak)

Kandırdın işte beni

Nasreddin:

(Ciddi bir şekilde)

Olur mu hiç, bak ne kadar akıllı bir eşekmiş; bazen susmak konuşmaktan daha değerlidir. Güzel bir ders vermiş sana; aferin eşek! Sen sen ol bu hayatta yine de kimseye güvenme!

(Eşek son bir kez yüksek sesle bağırır ve herkes güler.)

(Perdeler kapanırken herkes güler ve alkışlar.)

Gezgin Çelebi

Karakterler:

- Gezgin Çelebi** (Ana karakter, neşeli ve meraklı bir gezgin)
- Fare** (Nazik ve akıllı, yardımcı bir karakter)
- Eşek** (Sadık ama biraz yavaş, büyük yürekli)
- Ayı** (Güçlü ve cesur, ama biraz komik)
- Ejderha** (Cimri ve sinirli, fakat komik şekilde korkak)
- Tüccar** (Hırslı ve aldatıcı, ama komik hatalar yapar)
- Anlatıcı** (Hikayeyi anlatan, bazen seyirciyle konuşan kişi)

Anlatıcı: Bir varmış, bir yokmuş. Allah'ın kulu çokmuş. Çokmuş ama kaç tane? Belki bir belki bin tane. Denizdeki kum kadar, karadaki taş kadar. Alıp sayayım dedim, belki bilirim dedim. Saydım saydım bitmedi, yoruldum güç yetmedi. Kumlardan bir taş çıktı, rengi çok çok parlaktı. Yeşil ve güzel idi, bir baktım dile geldi. Kulağıma yanaştı, bana bir hâl anlattı. Sonra dedi ki bana, sanma ki bir tek sana, bu masal çocuklara. Hadi git anlat dedi, beni size gönderdi. Bakalım taş bana neler dedi: Bir zamanlar bir gezgin varmış. Mala mülke hiç değer vermez, sürekli yeni ülkeler, şehirler, denizler, ormanlar görmek istermiş. O kadar çok gezermiş ki adına "Gezgin Çelebi" derlermiş. Gezgin Çelebi, bilmediği bir şehre doğru heyecanla yola çıkmış..

1. Perde: Gezgin Çelebi'nin Yola Çıkışı

Sahne 1: (Çelebi, bir harita elinde, heyecanlı bir şekilde yola çıkmak üzere hazırlık yapıyor. Seyircilere dönerek konuşur.)

Gezgin Çelebi:

Hadi bakalım! Bugün yeni bir şehir keşfedeceğim! Kim bilir ne tür insanlarla tanışacağım ne eğlenceli maceralarla karşılaşacağım!

(Seyircilere doğru bakar.)

Sizce yolda neler olacak? Ne tür hayvanlar görürüm dersiniz? (Gülerek) Belki bir tavşan, belki de bir ayı!

Anlatıcı:

Ve gezginimiz yola çıkmış. Fakat karşısına, tahmin etmediği bazı olaylar çıkacak!

(Seyirciye dönüp gizemli bir şekilde gülümser.)

Sahne 2:

(Çelebi, sahnede bir grup çocukla karşılaşır. Çocuklar, bir fareyi kovalamaktadır. Fare, korkmuş ve mutsuz görünür.)

Çocuk 1:

Gel buraya küçük fare! Hadi oyun oynayalım!

Çocuk 2:

Seninle çok eğleneceğiz, kaçma!

Gezgin Çelebi: (Çocuklara yaklaşıp)

Eyvah, bu fareyi bırakmalısınız! Onun da bir kalbi var, tıpkı sizin gibi!

Çocuklar:

Ama biz sadece oynuyoruz!

Gezgin Çelebi:

Oynamak güzel bir şey, ama bu fare üzüyor. Ona zarar vermeyin. (Cebinden para çıkarır ve çocuklara verir)

Hadi size uçurtma alalım. Fareyi rahat bırakın.

Çocuklar: (Birlikte bağırarak)

Ah tamam, al, para bizim, fare senin!

(Seyircilere dönüp, elinde uçurtma tutarak eğlenceli bir şekilde gülümser.)

Gezgin Çelebi:

Şimdi gidebiliriz, fare dostum! Birlikte maceramıza devam edelim!

2. Perde:

Anlatıcı: Bu sefer, karşısına bir eşek çıkmış. Sahibi, eşeğin sırtına o kadar çok yük yüklemiş ki zavallı hayvan zorlukla yürüyormuş.

Sahne 1:

Gezgin Çelebi:

Bu eşeğe yazık! O kadar çok yük var ki sırtında!

(Adamı durdurur.)

Siz biraz dikkat edin! O hayvan yoruluyor!

Adam:

Beni ilgilendirmez, yapacak bir şey yok!

Gezgin Çelebi: (Cebinden para çıkarır)

O zaman ben bu eşeği ve bütün yüklerini satın alıyorum! Ben bu eşeği özgür bırakacağım!

Adam:

Ah! Tamam, al! Para benim ,eşek senin!

(Çelebi eşeği satın alıp, sahneden çıkar.)

Sahne 2: Ayı

Anlatıcı: Gezgin Çelebi, yoluna devam ederken bir kalabalık görmüş. İnsanlar, bir ayıya bakarak gülüyorlarmış. Bir adam, ayının boynuna bir tasma takmış, ayıyı oynatıyormuş.

Gezgin Çelebi: (Üzgün bir şekilde)

Bu ayı ne hale getirmişsiniz! Bırakın! O da bir can!

(Eline para alır, adama doğru gider.)

Size parasını veriyorum, ayıyı serbest bırakın.

Adam:

Ah tamam al! Para benim, ayı senin!

Ayı: (Serbest kalır, sevincinden zıplar)

Teşekkür ederim, sana minnettarım!

Gezgin Çelebi: (Seyircilere dönerek)

Gördünüz mü, arkadaşlar? Bir hayvanı özgür bırakmak ne kadar da güzel bir şey!

Anlatıcı: Hayvanları kurtarmış kurtarmasına ama Gezgin Çelebi'nin tüm parası bitmiş. Oysaki henüz yolculuğa yeni başlamış, paraya ihtiyacı varmış. Aklına yakınlardaki ejderhalı köy gelmiş. Bu köyü bir ejderha korurmuş. Ejderhanın köyde büyük bir hazinesi varmış ama ejderha o kadar cimriymiş ki kimseye bir akçe bile vermezmiş. Gezgin Çelebi ne yapsın, çaresiz, “Bir denemekten ne çıkar?” diyerek ejderhalı köye doğru yola koyulmuş.

3. Perde:

Sahne 1: Ejderha ile Karşılaşma

Gezgin Çelebi:

Benim paraya ihtiyacım var! Belki bana yardımcı olabilirsin!

Ejderha: (Korkunç bir şekilde gürler.)

Ne istiyorsun, insancık? Paraya mı ihtiyacın var? Oooo, o çok değerli bir şey! Sana asla vermem! (Kollarını bağlar.)

Gezgin Çelebi:

Ama ben sadece borç almak istiyorum. Söz veriyorum, en kısa zamanda geri ödeyeceğim!

Ejderha:

Hayır!

(Çelebi'yi sandığa kilitler.)

Gezgin Çelebi: Kurtarın beni, imdaaaat!!

Burdayımmm, sandığın içinde. Kimse yok mu? Lütfen yardım edin!

(Sandığın üzerinden tıkırtılar gelmeye başlar)

Sahne 2:

(Fare, Eşek ve Ayı sahneye gelir.)

Fare:

Hadi, bu kilidi açmalıyız! (Kilidi kemirerek kırar.)

Eşek:

Hadi Çelebi, dışarı çık! Biz seni buradan kurtaracağız!

Ayı: Tutun bana, seni sandıktan çıkarayım.

(Çelebi sandıktan çıkar, dostlarına sarılır.)

Gezgin Çelebi:

Siz olmasaydınız, ben burada çok uzun süre kalırdım! Teşekkür ederim dostlarım!

(Birlikte bir dere kıyısında oturmuşlar. Bu esnada dere kıyısındaki parlak, yeşil bir taş dikkatlerini çekmiş. Çelebi, taşı eline alıp incelemeye başlamış.)

4. Perde:

Sahne 1: Dilek Taşı

Eşek:

Bu taş çok sihirli, ben size söyleyeyim! Dilediğimiz her şey olur!

Gezgin Çelebi: (Taşı tutarak)

Öyleyse ben büyük bir saray diliyorum!

(Saray aniden belirmeye başlar.)

Anlatıcı: Bir tüccar, olanları gizlice seyrederek ve taşı almak için sahneye girer.

Tüccar:

Aman Tanrım! Bu sarayı çok beğendim! Nasıl yaptın bunu?

Gezgin Çelebi:

Her şey bu taş sayesinde oldu! Bu sihirli taş her dileği gerçekleştiriyor!

Tüccar: (Sinsi bir şekilde)

Peki, bana bu taşı verirsen sana tüm mallarımı vereceğim!

Gezgin Çelebi: (Düşünmeden)

Tamam, al senin olsun!

(Aniden taşın sihri bozulur. Çelebi tekrar kendini sandığın içinde bulur.)

Anlatıcı: Çelebi, taşı verdiği için pişman olmuş olmasına ama ne fayda! Sandığın içinden çıkmaya çalışmış. Dostları yardım etmeye çalışsalar da kilidi açamamışlar.

Gezgin Çelebi: Kurtarın beni! Yine sandığın içindeyim!

5. Perde: Tüccarın Sonu ve Dilek Taşının Gücü

Anlatıcı: Fare, Eşek ve ayının akıllarına bir fikir gelmiş. Tüccarın arkasından koşarak ona yetişmişler.

Sahne 1: Tüccar ve Fare'nin Planı

Fare: Hepimiz şahit olduk. Çok akıllı bir adamsın. Doğrusu bu kadar akıllı bir adam bir sihirli taştan fazlasını hak ediyor. Sana hazine dolu bir köyün yerini söyleyeceğim.

Tüccar: (şaşırmış şekilde) Neredeymiş o hazine dolu köy?

Fare: Tek bir şartla söylerim. Şu elindeki taşı bize verirsen, ben de sana o köyün yolunu tarif ederim

Tüccar: Peki tamam öyleyse

(Taşı alır ve köye doğru yola çıkar.)

Anlatıcı: Çelebi'nin dostları ise sihirli taşı aldıkları gibi tekrar sandığın başına gelmişler. Sandık, sihirli taşın gücüyle kendiliğinden açılmış.

Gezgin Çelebi: Arkadaşlarım, iyi ki varsınız! Beni yine sizler kurtardınız! Şimdi hepimiz için kocaman bir saray diliyorum.

(Dördü beraber sarılırlar)

Anlatıcı: Tüccara ne olmuş dersiniz? Daha çok kazanmak hırsıyla çıktığı yoldan sonra, bir daha kimse ondan haber alamamış. Kim bilir, belki yolda bir sihirli taş da o bulmuştur, belki de ejderha ile dost olmuştur. Ne kattım ne abarttım, duyduğumu anlattım. O yeşil taş dilek taşıydı, Gezgin Çelebi'nin yoldaşydı. Son bir söz söyleyeyim, masalı bitireyim. Ne sihirli taş ne hazine, dostluk en güzel hediye...

(Sahne kapanır, seyirciler alkışlar.)

KELOĞLAN VE HIRSIZ

Karakterler:

1. **Keloğlan** - Zeki ama yaramaz bir genç
2. **Anne** - Keloğlan'ın çalışkan ve huysuz annesi
3. **Hırsız** - Tembel bir hırsız, Keloğlan'ı kandırmaya çalışır
4. **Sultan** - Adaleti seven dramatik bir Sultan
5. **Vezir** - Sultan'ın kolayca kafası karışan yardımcısı
6. **Köylüler** - Birkaç komik köylü (isteğe bağlı)

Sahne 1:

Anlatıcı: Bir varmış, bir yokmuş. Allah'ın kulu çokmuş. Evvel zaman içinde bir Keloğlan varmış. İhtiyar ve yoksul annesi, bu biricik oğlunu “Kel oğlum, keleş oğlum” diye severmiş. Keloğlan her gün bir şeyler yapar annesini sinirlendirecek bir şeyler bulurmuş. Yine böyle bir gün...

(Keloğlan, evin önündeki ağaç altında ekmek yerken, annesi bahçeyi süpürmektedir.)

Anne:

Keloğlan! Orada tavuk gibi oturma, kalk!

Keloğlan:

Ama anne, çok meşgulüm.

Anne:

Ne ile meşgulsün?

Keloğlan:

(Düşünerek) Eeee yemek yiyiyorum! Çok önemli bir iş bu!

Anne:

(Kızarak süpürgeyi ona doğru atar) Kalk! Paraya ihtiyacımız var! Şu buğday çuvalını pazara götür, sat!

Keloğlan:

(Sighs) Tamam tamam, güzel anam! Ama canım istediği için değil; seni sevdiğim için

(Keloğlan buğday çuvalını alıp çıkarken, bir dörtlük mırıldanır.)

Keloğlan (şarkı söyleyerek):

Anam kızar, işler biter,
Keloğlan gezer, yollar tüter.
Buğday satar, altın alır,
Akşam güler, sabah yanar!

(Çıkar.)

Sahne 2:

Anlatıcı: Keloğlan az gider, uz gider; dere tepe düz gider. Pazara gelir ve bir hırsızın ekmek çalmaya çalıştığını görür.

Hırsız:

(*Kendi kendine*) Bir tane alırsam kimse fark etmez... ya da iki... ya da on!

(*Keloğlan hırsızın arkasına sessizce yaklaşır.*)

Keloğlan:

Hey! Hırsız! Ne yapıyorsun orada?

Hırsız:

(*Şaşkın*) Ben mi? Eee... Ekmekleri temizliyorum!

Keloğlan:

Ekmekle mi temizliyorsun? İyi numara!

Hırsız:

Lütfen kimseye söyleme! Senin için her şeyi yaparım!

Keloğlan:

Her şeyi mi? Hmmm... O zaman beraber çalışalım.

Hırsız:

Çalışmak mı? Ama ben çalışmayı hiç sevmem!

Keloğlan:

Merak etme. Sen tembel kısmı yapacaksın.

(*El sıkışır ve Keloğlan kurnazca gülümser.*)

Sahne 3:

Anlatıcı: Keloğlan kurnazca bir plan yapar; bir buğday çuvalı bulur ve hırsızın sırtına yükler. Elini kolunu sallayarak o önde hırsız arkada, saraya doğru yol alırlar.

Keloğlan:

Majesteleri! Size dünyanın en harika buğdayını getirdim!

Sultan:

Buğday mı? Neymiş bu buğdayları harika yapan?

Keloğlan:

Buğday, tanecikler yerine altın paralar çıkarıyor!

(Sultan şok olmuş bir şekilde bakar, Vezir kulaklarına fısıldar.)

Vezir:

Majesteleri, bu imkânsız!

Sultan:

Sessiz ol! Bunu görmek istiyorum. Eğer doğruysa, size bir sandık altın vereceğim. Ama eğer yalan söylüyorsanız, ikiniz de hapse gidersiniz!

(Hırsız terlemeye başlar.)

Hırsız (fısıldayarak):

Ne yapıyorsun? Bu çok kötü bir fikir!

Keloğlan (fısıldayarak):

Sakin ol! Bir planım var.

(Sultana doğru konuşur.)

Keloğlan:

Sadece küçük bir çiftlik ve biraz zaman gerekiyor.

Sultan:

Tamam! Bir hafta süreniz var.

Sahne 4:

Anlatıcı: Keloğlan ve hırsız, sarayın dışında sahte bir çiftlik kurarlar. Gece olunca, buğday bitkilerinin altına para serperler.

Hırsız:

çok iş çok! Ben vazgeçiyorum!

Keloğlan:

Çalışmazsan altın yok, tembel!

(Hırsız homurdanarak işleri bitirirken, Keloğlan eğlenceli bir dörtlük söyler.)

Keloğlan (şarkı söyleyerek):

Altın çıktı tarlada

Buğday doldu ambarda

Kurnazlıkla işlerim

Keloğlan'ım her anda

Sahne 5:

Anlatıcı: Sultanın verdiği süre dolmuştur. Sultan ve Vezir çiftliği ziyaret eder.

Sultan:

Göster bana o büyüü buğdayı!

(Keloğlan, bir bitki çıkarır ve altınlar düşer.)

Sultan:

(Hayretle) İnanılmaz! İşte ödülün!

Anlatıcı: Sultan Keloğlan'a bir sandık altın verir. Tam o sırada, hırsız hapsirir ve cebinden paralar düşer.

Vezir:

Majesteleri! Bunlar sizi kandırıyorlar!

Hırsız:

(Panikle) Ben değilim! Fikri bulan o!

Keloğlan:

Majesteleri, ona inanmayın. Bilirsiniz hırsızlar hep yalan söyler!

Sultan:

Yeter! Muhafızlar, bu işe yaramaz hırsızı hapse atın!

(Hırsız sürüklenerek götürülür ve Keloğlan gülümser.)

Keloğlan:

Teşekkür ederim, Majesteleri! Bu altınları köyüme yardım etmek için kullanacağım.

Sultan:

Fikrimi değiştirmeden git!

Sahne 6:

Anlatıcı: Keloğlan altınlarla evine döner. Annesi çok şaşkındır.

Anne:

Keloğlan! Bu kadar altını nasıl kazandın?

Keloğlan:

Zekâmla, anne!

Anne:

hiç sorun yaşamadın mı?

Keloğlan:

(Gülümseyerek) Hiç sorun yaşamadım!

(Perde kapanırken, Keloğlan seyircilere göz kırpar.)

Koca Nine ile Tilki

Karakterler:

- Anlatıcı
- Koca-Nine
- Tilki
- Koyun
- Çayır
- Çocuklar
- Bakkal
- Tavuklar
- Tarla
- Dere

Sahne 1:

Anlatıcı: Bir zamanlar, dağların eteklerinde, kuş cıvıltıları ve çam ağaçlarının gölgesinde saklanan küçük bir köy vardı. Bu köyde, bilgeliğiyle tanınan ve herkesin “Koca Nine” diye seslendiği yaşlı bir kadın yaşardı. Koca Nine’nin masalları, kış gecelerinde köy halkını bir araya toplar, herkes onun anlattıklarını büyülenmiş gibi dinlerdi. Ancak bir gün, kurnazlığıyla ünlü bir tilki, Koca Nine’nin sessiz köyüne doğru yola çıktı. Tilkinin aklında bir plan, Koca Nine’nin ise yılların deneyimi vardı. Bakalım bu karşılaşma nasıl bir masala dönüşecekti?

(Sahne, basit bir avlu görüntüsüyle hazırlanmış. Ortada bir kova var ve Koca-Nine, bir tahta çit yanında duruyor. Birkaç çiftlik hayvanı sahnede dağılmış.)

(Koca-Nine sahneye gelir, inekten süt sağlar ve kovayı sahnenin ortasına koyar. Sonra sahneden çıkar ve bir ağacın arkasına saklanır.)

(Koca-Nine geri döner, kovayı bulur ve şaşkınlıkla etrafına bakar.)

Koca-Nine: *(şaşkın bir şekilde)*

Ah ne oldu! Süt nereye gitti? Kim aldı bunu?

(Tilki, sahneye gizlice yaklaşır, kovaya doğru yürür.)

Anlatıcı:

Kim almış olabilir sütü? İşte... Tilki! O da ne? Tilki sütü içiyor!

Tilki: *(fısıldayarak)*

Mmm, süt... pekte leziz!

(Tilki sütü kovadan içmeye başlar.)

Koca-Nine: *(ağaçtan çıkarak Tilki'nin kuyruğundan yakalar)*

Aha! Yakaladım seni! Sen ne yaptın öyle! Sütümü içiyorsun!

Tilki: *(kuyruğunu sallayarak)*

Ah hayır! Lütfen Koca-Nine, kuyruğumu alma! Benim ona ihtiyacım var!

Koca-Nine:

Sütümü içmeye devam ettiğin sürece, kuyruğunu geri vermem!

Sahne 2:

Anlatıcı: Tilki, Koca Nine'nin öfkesinden kurtulmak için ona yeni süt getirmesi gerektiğini biliyordu. Ama ortada bir sorun vardı: Süt bulmak hiç de kolay değildi! Tilki, şimdi hem kendi karnını doyurmanın hem de Koca Nine'ye süt götürmenin bir yolunu bulmalıydı.

Tilki: *(izleyicilere dönerek)*

Aman Allahım! Koca-Nine'ye süt getirmem lazım! Kim yardım edebilir?

(Tilki sahnede Koyun'a doğru yürür.)

Tilki:

Sevgili Koyun, lütfen bana süt ver, onu Koca-Nine'ye götüreceğim, sonra kuyruğumu geri alırım!

Koyun:

Ah hayır! Sana süt veremem! Önce bana ot getir, o zaman sana sütümü veririm!

Tilki: *(başını sallayarak ve sahneden çıkarak)*

Peki, sana ot getireceğim!

Sahne 3:

(Tilki, sahnede büyük bir "çayır" olarak temsil edilen bir alana gelir.)

Tilki:

Çayır, çayır, bana ot ver, onu koyuna vereyim. Koyun bana süt versin. Ben de sütü Koca-Nine'ye götüreyim, o da bana kuyruğumu versin!

Çayır: *(derin bir sesle)*

Ben sana ot veremem! Önce bana çocukları getir, benle oynasınlar!

Tilki: *(düşünerek)*

Çocuklar mı? Tamam! Çocukları getiririm!

(Tilki sahnenin bir köşesine koşar ve Çocuklar'ı çağırır.)

Sahne 4:

Tilki: *(heyecanla)*

Çocuklar, çocuklar, gelin çayırda oynayın! Çayır bana ot versin, ben de onu Koyun'a vereyim. Koyun bana süt versin, ben de sütü Koca-Nine'ye götüreyim!

Çocuklar:

Yeeey! Hadi oynayalım! Ama önce, bize şeker getir!

Tilki:

Şeker mi? Tamam! Hemen size şeker getireyim!

(Tilki, Bakkal'a doğru koşar, bakkalda bir şeker kavanozu vardır.)

Sahne 5:

Tilki: *(Bakkal'a seslenerek)*

Bakkal, bakkal, bana şeker ver, onu çocuklara vereyim. Çocuklar çayırda oynasın, çayır bana ot versin. Ben de onu Koyun'a vereyim. Koyun bana süt versin, ben de sütü Koca-Nine'ye götüreyim!

Bakkal:

Bana yumurta getir, sana şeker vereyim!

Tilki: *(başını sallayarak)*

Tamam, yumurtayı getireyim!

(Tilki tavuklara doğru gider.)

Sahne 6:

Tilki:

Tavuklar, tavuklar, bana yumurta verin, onları Bakkal'a götüreyim. Bakkal bana şeker versin, onu çocuklara vereyim. Çocuklar çayırda oynasın, çayır bana ot versin. Ben de onu Koyun'a vereyim. Koyun bana süt versin, ben de sütü Koca-Nine'ye götüreyim!

Tavuklar:

Bize mısır getir, sana yumurta verelim!

Tilki:

Mısır mı? Tamam, mısır bulurum!

(Tilki, Tarla 'ya doğru koşar.)

Sahne 7:

Tilki:

Tarla, tarla, bana mısır ver, onu tavuklara vereyim. Tavuklar bana yumurta versin, onları Bakkal'a götürüyüm. Bakkal bana şeker versin, onu çocuklara vereyim. Çocuklar çayırda oynasın, çayır bana ot versin. Ben de onu Koyuna vereyim. Koyun bana süt versin, ben de sütü Koca-Nine'ye götürüyüm!

Tarla:

Bana su getir, sana mısır vereyim!

Tilki:

Su mu? Tamam, hemen su bulmalıyım!

(Tilki, Dere 'ye doğru koşar.)

Sahne 8:

Tilki:

Dere, dere, bana su ver, onu tarlaya vereyim. Tarla bana mısır versin, onu tavuklara vereyim. Tavuklar bana yumurta versin, onları Bakkal'a götürüyüm. Bakkal bana şeker versin, onu çocuklara vereyim. Çocuklar çayırda oynasın, çayır bana ot versin. Ben de onu koyuna vereyim. Koyun bana süt versin, ben de sütü Koca-Nine'ye götürüyüm!

Dere:

Beni temizle, sana su vereyim!

Tilki: *(hızlıca)*

Tamam, tamam! Hemen temizlerim!

(Tilki, deredeki çöpü temizler ve sonrasında suyu alır.)

Sahne 9:

Anlatıcı: Tilki, kurnazlıkta ustaydı ama Koca Nine'yle baş etmek sandığından zor oldu! Bütün görevleri bir birbir yaptı..

Tilki: *(nefes nefese ve biraz da muzipçe)* : Sonunda bu kadar çalışacağımı bilseydim, süt yerine peynir çalardım!” Şimdi kuyruğumu geri verir misin?

Koca-Nine:

Aferin Tilki! her şeyi getirdin. İşte kuyruğun!

(Koca-Nine, Tilki'ye kuyruğunu verir. Tilki sevinçle dans eder.)

Tilki:

Teşekkür ederim Koca-Nine! Öğrendim, bundan sonra süt çalmak yok!

Anlatıcı:

Ve o günden sonra, Tilki iyi kalpli oldu ve ihtiyacı olan şeyleri istemeyi öğrendi. Herkes mutlu bir şekilde yaşadı!

(Tüm karakterler sahnede bir araya gelir, Tilki izleyicilere el sallayarak mutlu bir şekilde durur. Koca-Nine de el sallar.)

"ÜÇ ÖĞÜT"

Karakterler:

- Delikanlı:** Genç ve çalışkan, ancak bazen sabırsız.
- İhtiyar:** Bilge ve hikmetli, hayatı tecrübe ile öğrenmiş.
- Adam:** Kötü niyetli, fırsatçıdır.
- Haydutlar:** Kötü kalpli, yol kesiciler.
- Delikanlının Ailesi:** İyi kalpli ve sevinçli.
- Köpekler:** Sadık, koruyucu.

1. Perde:

Anlatıcı: Bir varmış, bir yokmuş. Zamanın birinde, kuş uçmaz kervan geçmez bir köyde bir delikanlı varmış. Bu delikanlı, anne babasıyla yaşar, kıt kanaat geçinir giderlermiş. Gün gelmiş, baba oğlunu karşısına almış.

Baba: Evladım, annen de ben de yaşlandık. Bu yaştan sonra çalışmamız, para kazanmamız zor. Yiyeceğimiz az, paramız da. Senin artık kasabaya gidip bir iş tutma vaktin geldi

Delikanlı: Tamam baba, ailemiz için her şeyi yaparım, çalışır kazanırım.

2. Perde:

(Işıklar yanar. Sahne, kasabaya giden bir yolun önünü gösterir. Delikanlı sırtında döşek, elinde tencere ve kaşıkla yürürken sahneye girer.)

Delikanlı (Yorulmuş, ama kararlı bir şekilde): "Ah, ne kadar uzun bir yol. Köyümden kasabaya, ne kadar uzağa gitmişim! Umarım buralarda iş bulurum."

(Delikanlı, birkaç adım atar. Sahneye ihtiyar çıkar, elinde tarlada çalışmak için bir çapa var.)

İhtiyar, ihtiyar var mı bana verilecek bir işin?_

İhtiyar (Gülerek):

- "Ah, genç dostum! Bu tarla benim! Senin gibi çalışkan bir gence ihtiyacım var. İş var mı dersin, var. Ama karşılığını iş bitince vereceğim, ne dersin?"

Delikanlı (Neşeyle):

- "Tamam! Çalışmaya hazırım. Söz verdim, yaparım!"

(Delikanlı, ihtiyarla birlikte tarlada çalışır. Akşamları da ihtiyarın evinde hizmet eder.)

Anlatıcı: Delikanlı gündüzleri tarlada çalışıyor, akşamları da ihtiyarın evdeki işlerine yardım ediyormuş. Ev de evmiş doğrusu... O kasabadaki en güzel, en görkemli evde oturuyormuş ihtiyar. En üst katına çıkıp da şöyle uzaklara doğru bakınca delikanlı kendi köyünü bile görür gibi oluyormuş. Bir sabah, işlerine başlamadan önce yine evin çatısından etrafı izliyormuş.

3. Perde:

(Işıklar değişir. Sahne ihtiyarın büyük ve güzel evini gösterir. Delikanlı evin çatısına çıkıp manzarayı izler.)

Delikanlı (İçinden):

- "Ah, köyümü ne kadar özledim... Annemi, babamı... Artık geri dönmeliyim."

(İhtiyar sahneye gelir.)

İhtiyar:

- "Evladım, artık buradaki işin bitti. Al bakalım hizmetinin karşılığı!!Sana bir küp peynir. Ama bir şartım var: Bu peynirden bir lokma bile yemeyeceksin, söz ver!"

Delikanlı (Şaşkın ve biraz kırgın):

- "Bu kadar mı? Ama... bu kadar çalıştım ve karşılığım bu mu?"

İhtiyar (Gülümseyerek):

- "Değil elbette, sana üç tane de öğüt vereceğim. Bunları unutma, çünkü parayla alnamayacak kadar değerli... Birincisi: Kuzuya kızıp kurtla dost olma. İkincisi: Verdiğin sözü her zaman tut. Üçüncüsü: Her zaman doğru bildiğini söyle."

Delikanlı:

- "Hımm, iyi de ben bunları daha önce duymuştum Neyse benim yolum uzun, kendine iyi bak."

(Delikanlı, peynir küpüyle yola çıkar.)

4. Perde:

(Delikanlı yolda ilerlerken bir adam sahneye gelir ve delikanlıya yaklaşır.)

Adam (Şüpheli):

- "Delikanlı, seni günlerdir izliyorum. Tarlada çok çalıştın, karşılığında bir küp peynir mi aldın? Biliyorum, ihtiyarın kileri altınlarla dolu. Haydi, gel şu ihtiyarı soyalım!"

Delikanlı (İhtiyarın, kuzuya kızıp kurtla dost olma cümlesi dış ses olarak yankılanır):

- "Hayır, ben böyle bir şey yapamam. O kadar zaman ihtiyarın yanında yaşadım, ona ihanet edemem."

Adam (Sinsice gülerek):

- "Sen bilirsin."

(Adam uzaklaşırken, delikanlı yola devam eder.)

Delikanlı: Karnım çok acıktı, yanımda küpteki peynirden başka bir yiyecek yok. Şu peynirden biraz yesem ! Gerçi ihtiyara, köye varana dek bir lokmasını bile yemeyeceğime söz vermiştim ama bir lokmadan ne olur ki?

(İhtiyarın, verdiği sözü tut cümlesi dış ses olarak yankılanır)

Neyse yemesem de olur.

5. Perde:

(Gece olur.)

Anlatıcı: Delikanlı köye doğru ilerlerken gece olmuş. Issız bir vadiden geçiyormuş. Karşısına atlı haydutlar çıkmış. Bu haydutlar, tek başına yolculuk yapanların yolunu keser, değerli neyi varsa alırlarmış. Bizim delikanlının da önünü kesmişler!

Haydut 1:

- "Ya paranı ya da canını alırız."

Haydut 2 (Gülerek):

- "Çok mu açsın? Bizim için ne var sende? Altın mı, para mı?"

Delikanlı (İhtiyarın, her zaman doğru bildiğini söyle cümlesi dış ses olarak yankılanır):

"Ne param var ne altınım. İşte bir küp peynir. Hepsi bu kadar."

Haydutlar (Şaşkınlıkla):

- "Peynir mi? Hadi git, yoluna devam et. Senin gibi çulsuzla ne yapalım?"

(Haydutlar delikanlıyı serbest bırakır. Delikanlı yoluna devam eder.)

6. Perde:

(Delikanlı köyüne döner. Ailesi ile kucaklaşır.)

Delikanlı:

- "İşte geldim. Çalıştım, çok çalıştım. Ama sonunda eve döndüm."

(Peynir küpü sofraya getirilir. Delikanlı, peynirden bir lokma almak üzere küpe kaşığı sokar.)

Delikanlı:

- "Hadi bakalım, bir parça peynir yiyelim."

(Küpün içinden "çınnn" diye bir ses gelir. Peynirlerin arasından altınlar çıkar.)

Delikanlı ve Ailesi (Şaşkın ve sevinçle):

- "Altınlar! Altınlarla dolmuş! İhtiyarın öğütleri gerçekmiş!"

Delikanlı (Gülerek):

- "İhtiyar gerçekten de haklıydı. Bir küp peynirle ne altınlar buldum! Öğütler en değerli hazinelerdi."
-

7. Perde:

(Işıklar yavaşça kararır. Tüm karakterler sahnede yer alır. İhtiyar, delikanlı ve ailesi birbirlerine bakarlar. Delikanlı, izleyicilere dönerek son sözünü söyler.)

Delikanlı:

- "Ve böylece hem hayatımı hem de değerlerimi buldum. Unutmayın, en değerli hazineler parayla alınmaz. Dostluk, doğruluk ve sözünü tutmak... Bunlar gerçek zenginliktir."

(Sahne kararmaya başlar, herkes gülümseyerek sahneden ayrılır.)

Kapanış Müziği Çalar.**BİR ELMA DÜŞER...**

(Perde kapanır.)